

Това сж то приказкитѣ на Андерсена, които, прочетени веднажъ, не могатъ да се забравятъ. Тѣ сж по-хубави отъ бабинитѣ, защото баба не може да накара „елхата“ да чувствува и мисли като човѣкъ, не може ни накара да плачемъ надъ „славея“ и заобичаме съ любовта на „Дивитѣ лебеди“ . . . Майсторъ е Андерсенъ! — Неговитѣ приказки сж като пѣсенъта на гората, тѣ упоаяватъ като миризмата на люляка, тѣ говорятъ направо на сърдцето, и затова ги разбираме. Тѣ ни каратъ да разбираме радостта на елхата, скръбта на славея и болкитѣ на малката бѣдна кибритопродавачка — да разбираме живота. Една само негова приказка ни кара да се позабравимъ за извѣстно врѣме, и да чуваме около си шумъ отъ крилѣ, плѣсъкъ на вълни, тихитѣ извивки на славея . . . Тѣ сж хубави и сладки като хубавъ сънъ. Веднажъ прочетени — тѣ не могатъ да се забравятъ, както не можемъ да забравимъ радоститѣ на новата година и туй весело и скръбно, което сме прѣживѣли ние самитѣ . . .

Да, майсторъ е Андерсенъ — чудни сж неговитѣ приказки.

Ние ги прѣпорѣчваме горещо на нашитѣ малки четци. Нека тѣ бждатъ тѣхната любима книга.

